

7-ik ELKALLÓDOTT MÚLTUNK NYOMÁBAN A KÁRPÁTMEDENCÉBEN

Változat Európa erdőmentes területeit a földművelés elterjedésétől a történelemírás kezdetéig tartó időszakban ősparaszti lakosság töltötte fel. A 2-3000 éven át tartó korszakban alakultak ki az európai nyelvek, miközben a lélekszám kb. a 20-szorosára emelkedett.¹ Ezt, az emberiség történetében páratlan mértékű növekedést joggal mondják a mezőgazdaság forradalmának. A közel-és középkeleti térségekből bevándorlók (ahol a földművelés évezredekkel előbb kezdődött) alakították át a kisebbségbe került gyűjtögető őslakókat Európa ősparaszti társadalmává. A paraszti migráció szinte erőszak nélkül folyt le, mert üres területeket foglalt el. A Római Birodalom keletkezésétől kezdve, majd az azt követő népvándorlás folyamán már Európa "barbár" vidékén is véres eseményeket jegyez fel a történelem.

Magyarország Európának egyik első területe, ahol a földművelés elkezdődött², de nagyon későn (XI. sz.) értesülünk (a szolgák neveiből)³ arról, hogy a nép többsége milyen nyelven beszélt: magyarul. Ezen a **FÖLDÖN** hallgatott legtovább a krónika a földművelő népről, itt volt az elkallódott múlt a leghosszabban tartó. Az ittkövetkező vitairat megkísérli a feledés fátylát itt-ott kárpátmedencei múltunkról fellebbenteni.

Európában a Kárpátokon belüli sík és dombos vidék volt az egyik legnagyobb kiterjedésű, lösszel borított és erdőmentes terület.⁴⁵ A később bevándoroltak ugyancsak paraszti életet folytattak. A vaskorszakban kezdődött a népvándorlásnak ismert nagy népkeveredés: Kr.e.4-3száz évvel már nem volt szabad, megművelhető föld Európában. Innen kezdve a vándorló néptörzsek fegyverrel hajtottak uralmuk alá földművelő területeket. A harcias hódítók nem voltak sokan: számuk 10 és 100 ezer között mozgott, de kizárólagosan uralták a meghódított területet. A germánok "Herrenvolk-"nak nevezték az ilyen törzseket. A honfoglaláskor Árpád népe vegyes nyelvű de túlnyomóan magyarul beszélő népséget talált itt.⁷ Anonymus "sclavi"-nak nevezte őket. Pannónia lakóit⁸, csakúgy mint a szlávok paraszti tömegeit "sclaves"-ként emlegették akkoriban. A szó elsősorban egy bizonyos foglalkozású népréteget jelentett.

Történetírásunk felrója Anonymusnak, hogy olykor elkalandoz a mesék és regék világába, így pld. a hun-magyar rokonság emlegetésekor. Mégis, ez a sokat vitatott téma Anonymus értelmezésében igaz volt. Ő a következőket írta egy külföldi barátjának :⁹(A szöveg értelemszerű magyar kivonata): "Most pedig leírom neked a magyar nép vezetőinek és királyainak a történetét, akik Attila és a hun nép közvetlen leszármazottjai, hogy ne a parasztok csacska meséiből ismerd meg népünk történetét." . Az egykori harcosok, letelepedésük után 200 évvel, már teljesen átvették új hazájuk többségi nyelvét. Bebizonyított tény, hogy a honfoglalók egy része ugyanannak az ócsuvas-török népnek a közeli rokona¹⁰, mint Attila hunjai. Ma már több tudományág neves kutatói kételkednek a magyarság Kr.u.900 körüli első megjelenésében a Kárpátmedencében¹¹. Milyen hasznos volna őstörténeti kutatásunk szempontjából, ha ismernők az Anonymus által megvetett "csacska meséket". Nemcsak a regék kallódtak el, de történetírásunk, melyet a nemzeti eposz őrének is nevezhetnénk, csirájában fojtott el minden honfoglalás előtti magyarságkutatást Magyarország területén. Történelemtudósaink egy jó évszázadon át könyvtárakat töltöttek meg az ősmagyar törzsek vándorlásának históriájával, de senki nem törődött a nemtudni mióta a Kárpátokon belül élő parasztsággal, akik a későbbi nemzetest alapját képezték. unknak nem vette figyelembe Anonymus idézett bevezető sorait . Az ilyen módon létrejött nemzeti eposz a ma is érvényes magyar történelem. Ezen történelmi tanulmány célja: **felhívni a közvélemény figyelmét a heroikus történelemszemlélet tarthatatlanságára.**